

P 902041

DE BRUG

Maandblad van de Protestantse Kerk Mechelen Noord
behorende tot de Verenigde Protestantse Kerk in België

(verschijnt niet in januari en augustus)

59ste jaargang nr. 8 - oktober 2015

Drukwerk verzonden tegen verlaagd tarief. Afgiftekantoor: 2800 Mechelen
V.U.: ds J.H. Brouwer, Mechelsveldstraat 46, 2800 Mechelen

België-Belgique
P.B. - PP
2800 MECHELEN MASSPOST
BC 31126

Website: www.protestantse-kerk-mechelen-noord.be

Kerkgebouw en Keizerstraat 26-28
Secretariaat: 2800 Mechelen
Predikant: ds. J.H. Brouwer
Mechelsveldstraat 46
2800 Mechelen ☎ 015/20.51.54

EREDIENST: IEDERE ZONDAG AANVANG: **10.00 u.**,
MET KINDERNEVENDIENST EN BABY-OPVANG

Rekening: **IBAN:** BE93 7510 0260 2367, **BIC:** AXABBE22 t.n.v. Gemeenteleven Keizerstraat
Rekening: **IBAN:** BE72 9792 4444 1116, **BIC:** ARSPBE22 t.n.v. Diaconie VPKB Mechelen-N.

Loofhuttenfeest.

De komende week viert het volk Israël het Loofhuttenfeest, het enige Bijbelse pelgrimsfeest dat in het Christendom geen tegenhanger heeft gekregen. Een week lang woont elke familie buitenshuis, in een hut in de tuin of op het balkon waarin bewust een opening naar de hemel is opengelaten. Zo wordt teruggedacht aan de tocht van veertig jaar door de woestijn, op weg naar het Beloofde Land. En dan met name aan de manier waarop de HEER, door waterbronnen, manna en kwakkels voor Zijn kinderen heeft gezorgd.

Eigenlijk is het niet goed verklaarbaar, waarom christenen dit feest niet mee vieren, afgezien van de enkelingen die uit liefde voor het Joodse volk daarvoor speciaal naar Jeruzalem afreizen. Want ook in het Nieuwe Testament lijken bepaalde passages te verwijzen naar dit feest, vooral Johannes 7 en 8 - waar niet alleen het feest wordt genoemd, maar ook verwijzingen naar water en licht op de tempelrituelen rond dit feest duiden - en de evangelieverhalen rond de tenten op de berg (Mt 17, Mk 9, Lk 9) en de intocht in Jeruzalem met het Hosanna-geroep dat bij dit feest hoort (Mt 21, Mk 11, Lk 19, Jh 12).

Misschien moeten we de verklaring wel zoeken in de gedachte dat wij eigenlijk als volgelingen van Jezus Christus *alle* dagen met deze ideeën leven. Dat wij ons voortdurend onderweg weten naar het eigenlijke, naar het Beloofde Land, naar de stad met de fundamente, door God zelf ontworpen en gebouwd (Hebr. 11:10). Dat we voortdurend leven vanuit het vertrouwen, dat de HEER zal zorgen voor de Zijnen en vanuit de verwachting, dat Hij alle dingen nieuw zal maken (Opb. 21:5).

Laat dat ons dan mild stemmen ten aanzien van al die andere vreemdelingen op aarde die net als wij afhankelijk zijn van Gods genade en op ons een beroep doen.

JHB

Kerkraad

Op maandag 31 augustus kwam de kerkraad samen in de kerkzaal. Dit was de eerste vergadering na de verlofperiode en dus met een vrij druk agenda. Eerste punt hierop was de startzondag van 6 september, we besloten hetzelfde te doen als het vorige jaar, eerst de kerkdienst met daarin een actueel punt, de vluchtelingen, daarna een gezamenlijke maaltijd en bij goed weer een wandeling naar "den Botanique" (bij de Mechelse bevolking zo genoemd) dit is De Kruidtuin in de Bruul / Zandpoortvest. We bespraken ook de lijst om onze ouderen die niet meer naar de kerk kunnen komen te bezoeken, er wordt een nieuwe aangepaste vertrouwelijke lijst gemaakt. We kregen voor ons Kerkblad "De Brug" een voorstel om dit in een andere vorm uit te geven. We bespraken ook de lijst van de Lectoren die in de kerkzaal hangt en waar nog maar weinige namen zijn op ingevuld, we hopen dat op deze lijst nog meerdere namen komen te staan; dit voorstel voor de lectoren is een vraag die in de Gemeentevergadering naar voor is gekomen en we verwachten hierop meer respons te krijgen, ook van de Jeugd. Verder bespraken we nog, het jaarplan, de nodige stappen voor de verdere werking (na het overlijden van André) van de Beheerraad, we bespraken ook de Diaconie en Gemeenteleven, het besluit van de afgelopen Synodevergadering, de werking van het Crisispastoraat, het vluchtelingenprobleem, de Monumentendag van 13 september, de algemene werking van kerk, kindernevendienst, jeugdkerk en jongerencatechese, bijbelnamiddagen en -avonden, gastpredikanten en orgelisten. De volgende kerkraad vergadering is op maandag 28 september in de kerkzaal. Wenst u iets te melden of heeft u een voorstel, spreek dan een kerkraadslid of onze predikant aan.

Samenstelling kerkraad

Predikant:	ds J. Brouwer	015 - 20 51 54
Ouderlingen:	Mani Kanza	0489 - 86 38 41
	Georgette Saliba	015 - 41 31 85
	Geert Van Cammeren	015 - 31 97 64
Diaken:	Georges Vandensavel	015 - 61 02 03 / 0476-93 99 18

Verjaardagen

01 oktober	Zarifa Eke e. Van Roy
02 oktober	Mani Kanza e. Ntamba
05 oktober	Jelle Brouwer
14 oktober	Rebekka Dirlik
23 oktober	Henriëtte Liefthing e. Brouwer
25 oktober	Lilyan Maghi
27 oktober	Natha Huibregtse
28 oktober	Miranda Wilmaerts.

We wensen deze jarigen een gelukkige verjaardag, maar vooral een gezegend levensjaar !

Belijdeniscatechese

Totnogtoe zijn er drie aanmeldingen voor de belijdeniscatechese. Denkt u er ook over om geloofsbelijdenis te doen, of wilt u zich gewoon graag wat meer verdiepen in onze geloofstraditie? Wacht dan niet te lang, maar neem nu contact op met de dominee (tel. 015 / 20 51 54).

Erediensten

Alle diensten gaan door in het kerkgebouw aan de Keizerstraat 26, aanvang telkens om 10.00 uur.

zondag 04 oktober
ds. J. Brouwer
Jumelage-zondag

organist: P. Oerlemans
2° collecte: Kirinda

zondag 11 oktober
ds. J. Brouwer
Oogstdienst

organist: E. Poncin
2° collecte: SOS hulpbetoon

zondag 18 oktober
ds. E. Van der Borght

organist: J. van der Wulp
2° collecte: Tear Fund

zondag 25 oktober
ds. J. Brouwer, ds. S. Gradl
Hervormingsdienst

organist: J. van der Wulp
2° collecte: WIV

zondag 01 november
ds. J. Brouwer

organist: P. Oerlemans
2° collecte: Kindernevendienst

Activiteitenkalender

28 september	Kerkraad - kerkzaal 19u45
02 oktober	Catechese-avond - kerkzaal 20 uur
05 oktober	Bijbelavond - kerkzaal 20 uur
12-19-26 okt	Lukas vernieuwt de Joodse schrift (Oec. Bijbellezen) De Posthoorn, Brusselsesteenweg 14, 20u
15 oktober	Seniorenmiddag - kerkzaal 14u30
22 oktober	Bijbelmiddag - kerkzaal 14u30

JUMELAGE ABL-KIRINDA.

Drama in de Lagere School van Nyamugwagwa in de presbytery Kirinda.

Zoals u weet hebben wij als district ABL een partnerschap (jumelage) met de presbytery (district) Kirinda in Rwanda. Op donderdag 3 september jongstleden ontving ik van ds. Prince Karangwa, de voorzitter van de presbytery Kirinda, een "WhatsApp" met het vreselijk nieuws dat op diezelfde dag in één van de gemeenten van ons zusterdistrict Kirinda 5 leerlingen van de lagere school van Nyamugwagwa door de bliksem werden getroffen en gedood. Onder hen ook een kind van de ouderling die tijdelijk verantwoordelijk is voor de gemeente Burango. Dertig anderen verkeerden in een kritieke toestand van shock en trauma.

De klaslokalen, waar de leerlingen zijn omgekomen.

De school behoort tot de gemeente Burango, die enkele jaren eerder al werd getroffen door een ongeval bij de bouw van het voormalig kerkgebouw, waarbij twee mensen verongelukten door een neerstortende muur en tien mensen werden gewond. Ons district heeft in 2013 de bouw van een nieuw kerkgebouw in Burango gefinancierd, dat in februari 2014 werd geopend.

Via ds. Jelle Brouwer, voorzitter van het district ABL, werden de gemeenten van ons district een dag na het ongeluk, op vrijdag 4 september, over het drama geïnformeerd en gevraagd om in persoonlijke gebeden en in de kerkdienst van 6 september de jonge slachtoffertjes en hun nabestaanden te gedenken. We hebben reeds vernomen dat In Kirinda onze betrokkenheid zeer op prijs is gesteld. Wij beseffen eens te meer hoe wij, mede door de snelle berichtgeving via moderne communicatiemogelijkheden, nauw bij onze broeders en zusters in Kirinda kunnen worden betrokken.

Van ds. Prince Karangwa vernamen we inmiddels ook hoe dit tragische ongeluk is verlopen. Op de dag van het ongeval was er 's middags een zware regenbui, wat normaal is in deze periode van het begin van het regenseizoen in Rwanda. Dit jaar begon deze wat eerder dan normaal, na een lange periode van droogte. Deze onweersbui was extreem hevig en heeft in totaal 8 personen gedood. De regen- en onweersbuien nemen de laatste jaren in hevigheid toe, hetgeen te wijten is aan de ook hier geconstateerde verandering van het klimaat.

De leerlingen waren, zoals gebruikelijk, in hun klaslokalen. De leraren waren voor korte tijd in een vergadering, toen het onweer losbarstte en de bliksem

toesloeg. In één klas werden 3 leerlingen op slag gedood, in een andere klas 2. De overige leerlingen verkeerden in shock en waren zeer getraumatiseerd.

De kerk van Burango na de opening in februari 2014.

Deze leerlingen zijn onmiddellijk per ambulance naar het ziekenhuis van Kirinda vervoerd, waar ze voor korte tijd verbleven. Na een anti trauma behandeling konden ze naar hun huis gaan en ze verkeren inmiddels in redelijk goede gezondheid. De omgekomen kinderen zijn de volgende dag begraven. Daarbij waren ook vertegenwoordigers van het district Kirinda en van de nationale kerk aanwezig, onder leiding van de ds. Pascal Bataringaya, de voorzitter van de EPR.

Wij wensen de gemeente Burango en in het bijzonder de nabestaanden veel kracht en sterkte toe bij het verwerken van dit grote verlies.

Namens de jumelagewerkgroep ABL-Kirinda,

Jaap Houtman.

Gewetensprobleem

Beste lezers en lezeressen, weinig dingen doen zoveel deugd als een vakantie in één of ander zonnig oord, ver weg van alle dagelijkse zorgen en beslommeringen. Wat een zegen dat de meeste Belgen en Nederlanders zich zo iets kunnen veroorloven!

Ons gezin spendeerde de afgelopen zomer enkele weken in Cannes aan de Azurenkust. Het is een streek waar ieder jaar massa's toeristen heen trekken en op sommige stranden liggen de zonnebaders bijna zij aan zij te bruinen op hun handdoeken. Uiteraard is dit alles voor Frankrijk een economisch manna.

Toen ik op een dag aan het zwemmen was in de kristalheldere Middellandse Zee, schoot mij plots de gedachte te binnen dat in het zelfde water dagelijks mensen verdrinken die in gammele bootjes Europa trachten te bereiken. En liggen Syrië, Libië en andere Arabische landen ook niet aan de Middellandse Zee? Waarom zijn die landen dan niet even welvarend als Frankrijk?

Een deel van het antwoord op die vraag is ongetwijfeld dat Frankrijk een seculiere staat is waar religie tot de privésfeer behoort en waar het beleid gericht is op "vrijheid, gelijkheid en broederlijkheid". Natuurlijk slaagt het land er niet altijd in die mooie leuze waar te maken, maar er is tenminste de intentie.

De landen van het Nabije Oosten daarentegen, worden verscheurd door

sektarisme en corruptie, waarbij het ene het andere in de hand werkt, men bevoordeelt immers stelselmatig de leden van zijn eigen etnische groep of geloofsgemeenschap. Zo is Iran officieel een "Islamitische Republiek", maar in de praktijk is niet de islam in het algemeen er staatsgodsdienst, maar wel het sjiisme, dus één stroming daarbinnen. In Saoedi-Arabië is het evenzo, alleen is daar een andere variant van de islam de "enigste juiste", namelijk het soennisme, of om nog preciezer te zijn, de strenge wahhabitische vorm ervan. In landen als Syrië en Libanon hebben de verschillende groepen niet zelden hun eigen militie.

Het is onmogelijk iedereen precies hetzelfde te laten denken of geloven, en dus is ieder land met een "officiële" religie bijna per definitie een dictatuur, net als Frankrijk onder Lodewijk XIV. Geen land met een van bovenaf opgelegde staatsideologie heeft ooit een bevredigend antwoord gevonden op de vraag hoe het dan moet met de minderheden.

Spoedig na onze terugkeer uit vakantie werd het nieuws beheerst door de massa migranten die langs Griekenland en Italië de Europese Unie binnentrekken. Veel van deze migranten ontvluchten de aanslepende oorlog in Syrië, iets waar men uiteraard slechts begrip kan voor opbrengen.

In mijn omgeving merk ik dat weinig geboren Belgen enthousiast zijn over deze onbeheerste toestroom van honderdduizenden, vooral moslims, naar Europa. De meeste Europeanen willen niet in een islamitische omgeving wonen en vrezen dat naarmate moslims in Europa getalsmatig toenemen, zij ook hogere eisen zullen stellen (zoals gendersegregatie in zwembaden, om maar iets te noemen). Moeten onze politici rekening houden met deze vrees? Immers, mochten moslims ooit in België of Nederland een meerderheid vormen (wat hoogst onwaarschijnlijk is), zal onze samenleving dan niet drastisch veranderen, bij voorbeeld op het gebied van vrouwenrechten? Het is een gewetensprobleem dat we juist door ons verlangen menselijk te handelen, ons democratische samenlevingsmodel in gevaar kunnen brengen.

En christelijke hulpverleners, moeten die voorrang geven aan christelijke migranten of vluchtelingen? Persoonlijk denk ik dat dit voor kerken met hun beperkte middelen inderdaad gerechtvaardigd kan zijn, onze geloofsgenoten zijn immers in het Nabije Oosten minder talrijk dan de moslims en worden hard vervolgd door terreurgroepen als Islamitische Staat. Overigens is Islamitische Staat meer dan een terreurgroep, het is een staatkundig project dat tot mislukken is gedoemd om de redenen die ik hierboven heb aangehaald (een kalifaat waar elkeen verplicht is dezelfde variant van hetzelfde geloof aan te hangen is van nature een dictatoriale, sektarische politiestaat).

De enigste mogelijke structurele uitweg voor de huidige moeilijkheden is dat de islamitische staten ophouden islamitisch te zijn, of met andere woorden dat ze net als Frankrijk niet langer een staatsreligie zouden hebben. Slechts als iedereen, ongeacht zijn etnische of religieuze achtergrond vanwege de overheid gelijke kansen krijgt, is er een weg voorwaarts.

Maar tot het zover is, blijven wij in Europa met ons gewetensprobleem zitten...

Hugo Wilmaerts

Noot: Sektarisme: starre houding waarbij men alleen zijn eigen religieuze of politieke subgroep als de enigste juiste beschouwt en deze tracht te bevoorstellen.

Lodewijk XIV (1643-1715): koning van Frankrijk vanaf 1654, was zelf Rooms-katholiek en liet de hugenoten (Franse calvinisten) vervolgen. Sektarisme bestaat dus niet alleen bij moslims...

Op weg naar Refo2017

In de aanloop naar oktober 2017 besteden we, vanaf deze Kerkmozaïek, elk kwartaal middels een (of enkele) bijdrage(n), aandacht aan het herdenken dat de Reformatie 500 jaar geleden begon. We schrijven begon, maar men kan daaraan toevoegen dat reformatie, naar haar aard, nooit is afgelopen. We zouden aan (de) reformatie geen recht doen als we bleven steken in de status quo van het heden.

Reformeren is immers, in antwoord op misstanden of hernieuwde inzichten, het opnieuw vormgeven (her-vormen) en boetseren van de klei van onze daden en denkbeelden. Zo was het ook 500 jaar geleden: de dynamiek van het hervormen kwam voort uit onvrede met godsdienstige (en politieke) praktijken en denkbeelden. Die onvrede vroeg toen om correctie. Intussen kan men moeilijk bestrijden dat wij in een tijd leven waarin correctie niet meer nodig is. Het is hier immers nog lang niet het Beloofde Land. Eén blik in het dagelijkse nieuws volstaat om dit te bevestigen.

Zo gezien is het gedenken van 500 jaar Reformatie, naast terugkoppelen, ook vooruitgrijpen, waarbij vragen op onze werktafel liggen als: wat zou er in onze tijd, in ons godsdienstige (en politieke) denken en doen, hervormd moeten worden? Zonder hierop te antwoorden (dit nummer was reeds geschreven toen de vluchtelingenstroom uit het veel te nauwe Europese jasje groeide) is het duidelijk dat er, in onze brandende wereldactualiteit, nog heel veel te reformeren is.

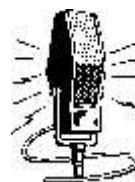
Namens de redactie,
Ernst Veen

Protestantse
Omroep

Radio 1, 20.03 u.

Woensdag 21 oktober
Protestanten in Vlaanderen
Frank Marivoet

Ziekenhuis

De afgelopen weken moest Zarife Eke in het ziekenhuis van Jette worden opgenomen. We hopen en bidden, dat ze spoedig weer in ons midden mag zijn en dat de behandeling succesvol verloopt.

Loofhuttenfeest

In de herfst gaan Joodse families een week lang in een zelfgebouwde hut wonen. Zo denken ze eraan terug, hoe God veertig jaar lang voor Zijn volk zorgde in de woestijn. En hoe Hij nog steeds voor Zijn kinderen zorgt.